หอสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพันการสงเคราะห์ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2533

RUBBER PRODUCTION SITUATION OF THE RUBBER REPLANTERS IN AMPHUR HUAI-YOT CHANGWAT TRANG IN 1990

โดย

นายวรเสฏฐ์ ชูแก้ว

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2534

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ ..... 19 / ก.พ. / 34

(อาจารย์อาวรณ์ โอภาสพัฒนกิจ)

กรรมการปัญหาพิเศษ ..... 19 / ก.พ. / 34

(อาจารย์อภิชาติ ศรีสันติธรรม)

กรรมการปัญหาพิเศษ ..... 20 / มี.ค. / 34

(อาจารย์ฐาปนีย์ ธรรมเมธา)

หัวหน้าภาควิชา ..... 21 / มี.ค. / 34

(อาจารย์สนอง นิลเพ็ชร์)

ฝพ.
ว 2928
2533

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14057

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2533

RUBBER PRODUCTION SITUATION OF THE RUBBER REPLANTERS IN AMPHUR HUAI- YOT CHANGWAT TRANG IN 1990

T096300

โดย
นายวรเสฏฐ์ ชูแก้ว

เสนอ
ภาควิชาเทคนิคเกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กทม.
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
พ.ศ. 2534

ฟพ.
ก298ส
253A

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 96300
วัน.เดือน.ปี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หอสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

บทคัดย่อ

เรื่อง : สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพ้นการสงเคราะห์อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2533

โดย : นายวรเสฏฐ์ ชูแก้ว

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

สาขาวิชาเอก: พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ : ..... 19 / มี.ค. / 34

(อาจารย์อาวรณ์ โอภาสพัฒนกิจ)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาสภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพ้นการสงเคราะห์ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งนับว่าเป็นแหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคใต้ ซึ่งมีชาวสวนยางพ้นการสงเคราะห์ทั้งหมด 941 ราย การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการผลิตยางพารา และจากการที่ผลิตยางพาราในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ยังให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ จึงทำการศึกษาสภาวะการผลิตยางของชาวสวนยางว่ามีการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางพารามากน้อยเพียงใด วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สภาวะการผลิตยางพารา ปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ ชาวสวนยางพาราที่พ้นการสงเคราะห์ในปี พ.ศ. 2532 ของอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ SIMPLE RANDOM SAMPLING จำนวน 110 ราย เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละ และการหาค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาปรากฏว่า ชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเนื้อที่สวนยางเฉลี่ยครอบครัวละ 11.26 ไร่ รายได้เฉลี่ยต่อปี 43,031.82 บาท ชาวสวนส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร ในระหว่างการสงเคราะห์ชาวสวนทั้งหมดขอคำแนะนำในการทำสวนยางจากพนักงานตรวจสวนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

สภาวะการผลิตของชาวสวนยางส่วนใหญ่ปลูกยางโดยต้นติดตา นิยมปลูกพันธุ์ RRIM 600 ใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ใช้สารเคมีดาลาพอนผสมพาราควอท กำจัดวัชพืช มีการปลูกพืชคลุมและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พืชแซม ต้นยางที่มีขนาดเส้นรอบวงของลำต้น 50 เซ็นติเมตร สามารถกรีดได้ ให้ผลผลิตเฉลี่ย 20.55 กิโลกรัมต่อวัน กรีดได้ในรอบปีเฉลี่ย 161.64 วัน ความสามารถในการกรีดอยู่ในช่วง 401–450 ต้นต่อคนต่อวัน ชาวสวนยางนิยมใช้กรดฟอร์มิกในการทำยางแผ่น โรคที่พบส่วนมากคือ โรคเส้นดำ โรคเปลือกเน่า และโรคเปลือกแห้ง ราคายางตกต่ำ กรด ปุ๋ยและยามีราคาแพง เป็นปัญหาหนึ่งในการผลิตยางพาราในปัจจุบัน การประกันราคา การควบคุมราคาปุ๋ยและยา การเพิ่มเงินสงเคราะห์ให้สูงขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องการของชาวสวนยางพารา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำและการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากอาจารย์อาวรณ์ โอภาสพัฒนกิจ ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ อาจารย์อภิชาติ ศรีสันติธรรม อาจารย์ฐาปนีย์ ธรรมเมธา กรรมการปัญหาพิเศษ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านไว้ ณ.โอกาสนี้ด้วย

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคุณจุฑารัตน์ ศรีจันทร์ พนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และคุณพ่อเช็บ ชูแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ข้าพเจ้าในการออกสัมภาษณ์ชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ไว้ ณ.โอกาสนี้ด้วย

วรเสฏฐ์ ชูแก้ว

4 มีนาคม 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบาญ

		หน้า
สารบาญตาราง		(ก)
บทที่ 1	บทนำ	1
	ความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
	ขอบเขตของการศึกษา	2
	นิยามศัพท์	3
บทที่ 2	แนวความคิดในการวิจัย	4
	การตรวจเอกสาร	4
	บทความทางวิชาการ	4
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3	วิธีการศึกษา	10
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
	การวิเคราะห์ข้อมูล	10
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
บทที่ 4	ผลของการศึกษา	12
	สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์	12
	สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา	14
	ปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพารา	23
บทที่ 5	สรุปและข้อเสนอแนะ	25
	สรุปผลการศึกษา	25
	ข้อเสนอแนะ	26
เอกสารอ้างอิง		27
ภาคผนวก		29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบาญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา	14
2	สภาพปัญหาในระดับต่าง ๆ	23
3	ลักษณะความต้องการ	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ยางเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมหลายประเภท แต่ที่สำคัญที่สุดได้แก่ อุตสาหกรรมยางรถยนต์ ซึ่งใช้ยางธรรมชาติมากถึง 70 เปอร์เซนต์ ความต้องการใช้ยางธรรมชาติในอุตสาหกรรมในประเภทต่าง ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการผลิตวัสดุสำเร็จรูปและคุณสมบัติของยาง วัตถุดิบที่นำมาใช้ทำวัสดุสำเร็จรูปนั้น นอกจากยางธรรมชาติที่ใช้แล้ว ยังมียางสังเคราะห์หรือยางเทียมซึ่งผลิตจากน้ำมัน แต่เนื่องจากในปัจจุบันน้ำมันราคาแพงขึ้น จึงส่งผลให้ตลาดโลกหันมานิยมใช้ยางธรรมชาติมากขึ้น ราคายางจึงมีแนวโน้มสูงขึ้นด้วย

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศผู้ผลิตยางพารารายใหญ่ของโลก ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทย ซึ่งมีแนวโน้มจะผลิตได้มากขึ้นอย่างรวดเร็ว และได้เปรียบประเทศคู่แข่ง เพราะค่าแรงถูกกว่า ดังรายงานของสถาบันวิจัยการยาง กรมวิชาการเกษตร ซึ่งได้ประมาณการผลผลิตในปี พ.ศ. 2532 ไว้ว่า จะมียางพาราจำนวน 1,073,000 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 7.95 และเมื่อรวมกับสต๊อกคงเหลือสิ้นปี พ.ศ. 2531 จำนวน 500,000 ตัน แล้วในปี พ.ศ. 2532 จะมีปริมาณยางพาราจำนวน 1,123,000 ตัน ซึ่งความต้องการใช้ภายในประเทศประมาณ 60,000–70,000 ตัน ที่เหลือส่งไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ ซึ่งลูกค้ารายใหญ่ของไทยได้แก่ ญี่ปุ่น จีน เยอรมัน เกาหลีใต้ ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา การส่งออกยางพาราของไทยขยายตัวมากขึ้นและราคาก็สูงขึ้นด้วย เนื่องจากสภาวะการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลกและสถานการณ์โรคเอดส์แพร่ระบาด ทำให้ประเทศที่มีอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง เช่น ถุงมือแพทย์ ถุงยางอนามัย มีความต้องการยางดิบมากขึ้น

ปี พ.ศ. 2531 จังหวัดตรัง มีเนื้อที่ปลูกยางพาราถึง 295,653.3 ไร่ โดยเฉพาะในเขตอำเภอห้วยยอด เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก และมีพื้นที่ปลูกยางพาราถึง 73,468.70 ไร่ ซึ่งนับว่าอำเภอห้วยยอดเป็นแหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย จึงเห็นสมควรทำการศึกษาสภาวะการผลิตยางพาราของสวนยางพันการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2533 เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการส่งเสริมการปลูกยางพารา การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ให้สูงขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาสวนยางพาราต่อไป

<u>วัตถุประสงค์ของการศึกษา</u>

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวสวนยางพาราพื้นการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

2. เพื่อศึกษาสภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา

3. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา

<u>ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ</u>

1. จะได้ทราบข้อมูลสภาวะการผลิตยางพารา รวมทั้งปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพาราในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

2. ผลงานนี้อาจนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสวนยางพาราพื้นการสงเคราะห์ของอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

<u>ขอบเขตของการศึกษา</u>

1. ทำการศึกษาเฉพาะในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

2. สภาวะการผลิตของชาวสวนยางที่ทำการศึกษา เป็นการผลิตเฉพาะในปี พ.ศ. 2533

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

ยาง หมายถึง ยางพารา (Hevea brasilliensis)

สวนยาง หมายถึง ที่ดินขนาดตั้งแต่ 2 ไร่ ที่ใช้ปลูกต้นยางและในแต่ละไร่มีต้นยางไม่ต่ำกว่า 10 ต้น โดยเฉลี่ยแล้วจะมีต้นยางปลูกในที่ดินดังกล่าวไม่น้อยกว่า 25 ต้น

สวนยางพันการสงเคราะห์ หมายถึง สวนยางที่เคยได้รับความช่วยเหลือทางด้านการเงิน วัสดุอุปกรณ์ และคำแนะนำตามหลักวิชาการแผนใหม่ จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมาแล้วเป็นเวลา $5\frac{1}{2}$ ปี

ชาวสวนยาง หมายถึง หัวหน้าครอบครัวที่ประกอบอาชีพในการทำสวนยาง ซึ่งได้รับการสงเคราะห์ให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพันการสงเคราะห์ในปี พ.ศ. 2532

เทคโนโลยีในการผลิตยางพารา หมายถึง วิธีการ เครื่องมือ หรือวัสดุอุปกรณ์ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแนะนำให้ชาวสวนยางนำไปใช้ในการผลิตยางพารา ได้แก่ เทคโนโลยีการผลิตยางพาราที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิตยางพาราและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของยางแผ่น

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขายยาง หมายถึง กลุ่มของชาวสวนยางที่รวมตัวกันขึ้น โดยความสนับสนุนของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกทำการปรับปรุงวิธีการผลิตยางแผ่นให้ได้คุณภาพดี และรวมกลุ่มกันขายเพื่อให้ได้ราคาสูง

ปริมาณยาง หมายถึง น้ำหนักยางแผ่นดิบที่ชาวสวนยางผลิตได้จากสวนยางพันการสงเคราะห์วัดเป็นกิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

โรคเส้นดำ หมายถึง โรคที่เกิดจากเชื้อราไฟทอปโทร่า อาการเป็นรอยช้ำเหนือรอยกรีด ต่อมากลายเป็นรอยบุ๋มสีดำ ขยายตัวในแนวดิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวความคิดในการวิจัย

การตรวจเอกสาร

การตรวจเอกสารแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. บทความทางวิชาการ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บทความทางวิชาการ

<u>การดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง</u>

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้ประกาศเป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2503 และได้เริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2504 วัตถุประสงค์คือ เพื่อสงเคราะห์ช่วยเหลือเจ้าของสวนยางพาราที่มีต้นยางเก่าแก่ หรือต้นยางเสียหายแล้ว ให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี ให้ทำยางมากกว่าเดิม (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2521:3)

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางกำหนดเป้าหมายในการปลูกแทนให้ได้ปีละ 312,000 ไร่ และเร่งรัดให้มีการปลูกยาง นอกจากพื้นที่ปลูกอยู่เพิ่มปีละ 50,000 ไร่ และจะกำหนดเป้าหมายไว้ว่าเมื่อสิ้นสุดปี พ.ศ. 2534 พื้นที่สวนยางควรจะเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 2.5 ล้านไร่ และคาดว่าผลผลิตรายได้จะเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 25,000 ล้านบาท และการปลูกยางพาราพันธุ์ดีแทนยางพันธุ์เก่าจะมากกว่าครึ่งหนึ่งของพื้นที่ปลูกทั้งหมด (ธนาคารกสิกรไทย, 2525:105)

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ผลิตสวนยางพันการสงเคราะห์ตั้งแต่ต้นจนถึงวันที่ 30 กันยายน 2531 รวมทั้งสิ้น 277,641 แปลง เนื้อที่ 2,197,649.3 ไร่ เฉลี่ยแปลงละ 7.92 ไร่ และแยกได้ดังนี้ ภาคใต้ 14 จังหวัด 266,328 แปลง จำนวน 2,097,472.8 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 95.44 และภาคตะวันออก 4 จังหวัด สวนพันการสงเคราะห์ 11.313 แปลง จำนวน 100,176.5 ไร่ ร้อยละ 4.56 และพันธุ์ยางที่ปลูกแทนในสวนพันการสงเคราะห์มากที่สุดได้แก่ RRIM 600 จำนวน 811,973.8 ไร่ และน้อยที่สุด พันธุ์ PR 107

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 6,925.4 ไร่ (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2531:_)

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอหัวยยอด ได้ผลิตยางพารา ทั้งหมดตั้งแต่ พ.ศ. 2504-2533 มีทั้งหมด 18,289 ราย จำนวน 160,677.15 ไร่ และมีสวนพันการสงเคราะห์จำนวน 9,206 ราย จำนวน 73,468.70 ไร่ (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อ.หัวยยอด, 2533:_)

<u>เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางพารา</u>

เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตยางพาราที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแนะนำให้ชาวสวนยางนำไปปฏิบัติ ได้แก่

1. พันธุ์ พันธุ์ยางที่สถาบันวิจัยยางแนะนำในปี พ.ศ. 2532 ให้เกษตรกรปลูกแบ่งออกเป็น 3 ชั้นคือ พันธุ์ยางชั้นหนึ่ง ได้แก่พันธุ์ GT 1, PR255,RRIM 600 และ PR 261 พันธุ์ยางชั้นสอง ได้แก่พันธุ์ BPM 24, KRS 156, RRIC110, PB217, PB 235,PB 255, PB 260 พันธุ์ยางชั้นสาม ได้แกพันธุ์ BPM 1, PR302, PR 365,KRS 25, PB 311,RRIC 100, RRIM 101,RRIM 703,RRIN 712, RRIN 717,KRS 225, KRS226, KRS 218,KRS 223, RRIC 121 (สถาบันวิจัยยาง, 2532:1)

2. วิธีปลูก การปลูกยางทำได้ 2 วิธีคือ วิธีแรกเป็นการปลูกด้วยต้นตอตาพันธุ์ดี ซึ่งเรียกว่า การปลูกแบบ 1 วิธีนี้อาจจะใช้ต้นตอตาปลูกลงในแปลงทันที หรือปลูกด้วยยางทำถุง วิธีที่ 2 เป็นการปลูกโดยใช้เมล็ดหรือต้นกล้าพันธุ์พื้นเมืองลงในแปลง แล้วเปลี่ยนเป็นพันธุ์ดีโดยการติดตาในปีถัดมา (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2521:61)

3. การปลูกพืชคลุม พืชคลุมที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางแนะนำให้ปลูกในปัจจุบัน เป็นพืชคลุมผสมโดยใช้ส่วนผสมของคาโลโปโกเนียม ผสมกับเซนโทรซีมาหรือถั่วลาย และเพอราเรียในอัตราส่วน 5:4:1 หรือ 2:2:1 ซึ่งนิยมใช้แบบ 2 มากกว่า (สมพงศ์,2528:22)

4. การใส่ปุ๋ยพืชคลุม ปุ๋ยที่ใช้สำหรับพืชคลุมได้แก่ปุ๋ยหินฟอสเฟต ให้ใส่เมื่อพืชคลุมงอกแล้ว 1-3 สัปดาห์ ในอัตรา 8 กิโลกรัมต่อไร่ หรือใช้ปุ๋ย 30 กรัมต่อแถว 2 เมตร ใส่โดยวิธีหว่าน (อรุณ, 2522:63)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การกำจัดวัชพืช ปัจจุบันแนะนำการกำจัดวัชพืชโดยการใช้สารเคมีแทนการใช้แรงงานคน สารเคมีที่แนะนำให้ใช้ได้แก่ พาราควอท (PARAQUAT) ดาลาพอน (DALAPON) เอ็มเอสเอ็มเอ (MSMA) เอ็มซีพีเอ (MCPA) และไดยูรอน (DIURON)(จารึก, 2527:117)

6. การใช้ปุ๋ย ปุ๋ยสำหรับต้นยางที่มีอายุ $5\frac{1}{2}$ ปีได้แก่ ปุ๋ยสูตร 12–5–18 หรือปุ๋ยสูตร 15–0–14 หรือปุ๋ยสูตร 15–5–14 หรือปุ๋ยสูตร 12–5–14 หรือปุ๋ยสูตร 15–0–18 หรือปุ๋ยสูตร 12–0–18 (อรุณ, 2533:9)

7. การใช้แบบทำเครื่องหมายรอยกรีด การทำเครื่องหมายรอยกรีดทำได้โดยการใช้ไม้แบบทาบกับหน้ากรีด เพื่อทำเครื่องหมายรอยกรีดในการเปิดยางครั้งแรก ไม้แบบประกอบด้วยไม้ยาว 150 เซนติเมตร ที่ปลายมีแผ่นสังกะสีกว้าง 5 เซนติเมตร ยาว 45 เซนติเมตร ซึ่งทำมุม 30–35 องศากับแนวระดับ

8. ระบบกรีด ระบบกรีดซึ่งต้นยางอยู่ในระยะเจริญเติบโตควรพิจารณาใช้ระบบกรีดดังนี้

8.1 ระบบกรีดครึ่งต้นวันเว้นสองวัน ($\frac{1}{2}$ S,d3) ระบบนี้ใช้กับยางทุกพันธุ์ แต่เหมาะสมกับพันธุ์ RRIM 600,RRIM 605, RRIM 607 และ RRIM 623 โดยหยุดกรีดในฤดูผลัดใบ และไม่มีการกรีดชดเชย

8.2 ระบบกรีดครึ่งต้นวันเว้นวัน ($\frac{1}{2}$ S,d2) ระบบนี้เหมาะกับยางทุกพันธุ์ ยกเว้นยางพันธุ์ RRIM 628,PB 28/59 และ PB 5/63 ซึ่งเป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่าย โดยหยุดกรีดในฤดูผลัดใบ และไม่มีการกรีดชดเชย

8.3 ระบบกรีดครึ่งต้นวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยางเข้มข้น 2.5 % ($\frac{1}{2}$S , d3+ E.T.2.5%) ใช้สารเคมีทาใต้รอยกรีดที่ขูดเปลือกกว้าง 2.5 เซนติเมตร ใช้ปีละ 2–3 ครั้ง กับยางพันธุ์ที่ให้ผลผลิตต่ำในระยะแรกของการกรีด เช่น GT 1, PR 107 และ TJIR 1 และเมื่อผลผลิตสูงในปีถัดไปห้ามใช้ (โชคชัย, 2527:149)

9. ช่วงเวลาสำหรับกรีดยาง แนะนำให้กรีดยางตอนเช้า (06.00–08.00 น.) แทนการกรีดยางตอนกลางคืน (01.00–04.00 น.) เพราะถึงแม้ว่าการกรีดตอนเช้าจะให้น้ำยางน้อยกว่าตอนกลางคืนโดยเฉลี่ยประมาณ 4–5 % แต่เมื่อเปรียบเทียบผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกรีดยางในตอนกลางคืนมีข้อเสียหลายประการคือ สูญเสียวันกรีดมากกว่า หน้ากรีดเป็นแผลลิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และเสี่ยงอันตราย (โชคชัยและคณะ, 2524:112–113)

10. ขนาดของงานกรีด หมายถึง จำนวนต้นยางที่คนกรีดสามารถกรีดได้ในแต่ละวัน ปกติคนกรีดยางคนหนึ่งจะสามารถกรีดได้ 400–450 ต้นต่อวัน (โชคชัยและคณะ, 2524:112)

11. การกรองน้ำยาง แนะนำให้ใช้เครื่องกรองน้ำยางซึ่งประกอบด้วยตะแกรงลวดเบอร์ 40 สองชั้น (ศูนย์วิจัยการยาง, 2520:252) หรือเครื่องกรองน้ำยางที่ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40 ไว้ชั้นบนและชั้นล่างใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 60 (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2519:3)

12. การใช้กรดทำยางแผ่น กรดที่ควรใช้คือกรดฟอร์มิก 10 ซีซีต่อน้ำ 600 ซีซี หรือในกรณีหากรดฟอร์มิกไม่ได้ให้ใช้กรดซัลฟุริก 98% จำนวน 12 ซีซี ต่อน้ำ 600 ซีซี (สวัสดี, 2527:157)

13. น้ำหนักของยางแผ่นและความหนาของยางแผ่น การทำยางแผ่นให้ได้มาตรฐานคือ หนาประมาณ 3–4 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 70–80 เซนติเมตร หนัก 800–1,000 กรัม (สวัสดี, 2527:157)

14. การป้องกันโรคหน้ายาง ซึ่งมีอยู่ 2 โรคคือ โรคเส้นดำ และโรคเปลือกเน่า แนะนำให้ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด และสารเคมีที่ใช้คือ แอคติไดออน (ACTIDIONE) แอนดิมูซิน (ANDIMUCIN) ไดโฟลาแทน (DIFOLATAN) (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2530:18–21)

<u>ผลของการใช้เทคโนโลยีในการผลิตยางพารา</u>

การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมจะก่อให้เกิดผลดีแก่เกษตรกรดังนี้

1. การบำรุงรักษาสวนยาง ได้แก่ การปราบวัชพืช การตัดแต่งกิ่ง รวมทั้งการใช้ปุ๋ยบำรุงตามความจำเป็น วิธีนี้จะใช้ได้ประโยชน์จริง ๆ เฉพาะสวนยางที่มีอายุระหว่าง 7–20 ปี ประมาณว่าจะเพิ่มผลผลิตให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 (เสริมลาภ, 2519:100)

2. การกรีดยางตามระบบและวิธีที่เหมาะสม ได้แก่ ระบบกรีดยางระบบครึ่งต้นวันเว้นวัน วิธีนี้จะใช้และได้ประโยชน์เต็มที่จากสวนยางที่เปิดกรีดใหม่ และสวนยางที่เก่าที่หน้าส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ยังไม่เสียหาย สวนยางควรจะมีอายุอยู่ระหว่าง 8–19 ปี วิธีนี้ประมาณว่าจะช่วยเพิ่มผลผลิตให้ได้ร้อยละ 20 (เสริมลาภ, 2519:100)

3. การใช้ยาเร่งน้ำยาง ได้แก่การใช้ยาเร่งน้ำยางร่วมกับระบบกรีดที่เหมาะสม วิธีนี้จะได้ประโยชน์เต็มที่กับสวนยางที่หน้ากรีดยังดี และมีการกรีดสม่ำเสมอตลอดมา สวนยางควรมีอายุระหว่าง 17–24 ปี สามารถเร่งผลผลิตได้ประมาณร้อยละ 50 (เสริมลาภ, 2519:100)

4. การกรีดยางหน้าสูง วิธีนี้มีประโยชน์มากสำหรับสวนยางที่มีอายุมากตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป หรือสวนยางอายุน้อยแต่หน้ากรีดเบื้องล่างเสียหมดแล้ว ปกติสวนยางควรมีอายุระหว่าง 20–40 ปี วิธีนี้สามารถให้ผลผลิตได้ประมาณ 50 เปอร์เซนต์ (เสริมลาภ, 2519:100)

5. การกรีดยางหน้าสูงและการใช้น้ำยาเร่งน้ำยาง มักจะใช้กับสวนเตรียมจะโค่นภายใน 2–4 ปีก่อนการปลูกแทน เป็นการเร่งน้ำยางให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จะให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 100 (เสริมลาภ, 2519:100)

6. การทำยางแผ่นคุณภาพดี ได้แก่ การรักษาความสะอาด การกรองด้วยเครื่องกรอง การใช้กรดฟอร์มิกหรือกรดซัลฟุริก ทำยางแผ่นให้มีน้ำหนักและความหนาเหมาะสม จะทำให้ยางแผ่นได้มาตรฐาน ก็จะทำให้ได้ราคาสูงขึ้น (สวัสดี, 2527:157)

2. <u>งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</u>

คณิต มานพพงษ์ (2518:59) ได้ศึกษาข้อมูลจากชาวสวนยาง 80 ราย ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีมีความสัมพันธ์ทางสถิติ ผลผลิตยาง การติดต่อกับหน่วยงานส่งเสริมการเกษตรและอายุของเกษตรกร การปลูกตามหลักวิชาการมีความสัมพันธ์กับอายุของเกษตรกร การใช้ปุ๋ยตามหลักวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลผลิตยาง และการติดต่อกับหน่วยงานส่งเสริมการเกษตร การทำยางแผ่นที่ถูกวิธีมีความสัมพันธ์กับการศึกษาของบุตร และสรุปเกี่ยวกับการใช้ระบบกรีดไว้ว่า ชาวสวนยางที่ศึกษาใช้ระบบกรีดครึ่งต้นวันเว้นวัน โดยมีการให้เหตุผลว่า ที่ใช้ระบบนี้เพราะทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ทำให้ได้น้ำยางมากและสม่ำเสมอ

จำนงค์ ไชยโชติ (2526:25) ได้ทำการศึกษาข้อมูลจากชาวสวนยางที่พ้นการสงเคราะห์จำนวน 107 ราย ในตำบลป่าครอก อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต พบว่าเทคโนโลยีที่ชาวสวนยางส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่มีความรู้คือ อัตราปุ๋ยเคมี ระบบการกรีด การใช้เครื่องกรองน้ำยาง การทำยางแผ่น ส่วนเทคโนโลยีที่ชาวสวนส่วนมากไม่รู้ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี วิธีป้องกันและกำจัดโรคหน้ายาง วิธีรักษาโรคเปลือกแห้ง และชนิดของกรดที่ใช้ทำยางแผ่น และได้สรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีของชาวสวนยางเอาไว้ว่า ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลผลิตยางจากสวนที่ใช้เทคโนโลยีที่แนะนำและที่ไม่ใช้เทคโนโลยี ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยดังกล่าว สำหรับผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า การใช้ระบบกรีดที่แนะนำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลผลิตยาง แต่เทคโนโลยีชนิดอื่นไม่ให้ความสัมพันธ์กับผลผลิตยาง การใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับเครื่องกรองน้ำยาง น้ำหนักและความหนาของยางแผ่น ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพยางสูงมาก

สุรพงษ์ โพธิวัตถุธรรม (2527:1-2) ได้ทำการศึกษาข้อมูลของชาวสวนที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรสวนยางที่พันการสงเคราะห์ในปี 2525 โดยหน่วยรถเคลื่อนที่และที่โรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 200 ราย พบว่าเจ้าของสวนยางที่ได้รับการฝึกอบรมโดยหน่วยรถเคลื่อนที่และที่โรงเรียน ส่วนมากมีความรู้วิชาการยางทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ แต่เจ้าของสวนยางที่ได้รับความรู้จากการอบรมทั้ง 2 ประเภทนี้ ส่วนมากไม่ยอมรับความรู้วิชาการยางในเรื่องการกรีดครึ่งต้นวันเว้นวัน และการขายยางแผ่นโดยการรวมกลุ่ม จึงไม่นำไปปฏิบัติ เพราะเห็นว่าเป็นการเสียผลประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีการศึกษา

1. <u>การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้</u>

ก. <u>ข้อมูลปฐมภูมิ</u> (PRIMARY DATA) เป็นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาถึงสภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

1. สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวสวนยางพารา
2. สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา
3. ปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา

ข. <u>ข้อมูลทุติยภูมิ</u> (SECONDARY DATA) เป็นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาสภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ได้แก่ รายชื่อชาวสวนยางที่พื้นการสงเคราะห์ รวมทั้งบทความทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. <u>การวิเคราะห์ข้อมูล</u> เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าทางสถิติในการคำนวณดังนี้คือ

ก. สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่าร้อยละ (PERCENTAGE)

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

P = จำนวนร้อยละ

n = จำนวนตัวอย่างหรือข้อมูลที่ทำการศึกษา

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

ข. สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (MEAN)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X_i}{N}$$

Σ = ผลรวม

X_i = ข้อมูลแต่ละตัว

N = จำนวนข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ชาวสวนยางพาราที่พื้นการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งมีจำนวน 941 ราย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวสวนยางพาราที่พื้นการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง จำนวน 110 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ SIMPLE RANDOM SAMPLING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ (ตารางผนวก ก)

เพศ

ชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ส่วนใหญ่คือร้อยละ 71.82 เป็นเพศชาย ที่เหลือเป็นเพศหญิงร้อยละ 28.18

อายุ

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางมีอายุต่ำสุด 25 ปี อายุสูงสุด 85 ปี อายุเฉลี่ย 50.36 ปี ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 31.82 มีอายุระหว่าง 50–59 ปี รองลงมาร้อยละ 25.45 มีอายุระหว่าง 40–49 ปี และพบว่ามีอายุระหว่าง 30–39 ปี และ 60–69 ปี ร้อยละ 17.27

การศึกษา

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 80.91 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปริญญาตรี และไม่ได้เรียน ร้อยละ 5.45,3.64,1.82,2.73 และ 5.45 ตามลำดับ

สมาชิกในครอบครัว

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 57.27 จะมีสมาชิกในครัวเรือนอยู่ระหว่าง 4–6 คน รองลงมาคือ ร้อยละ 26.37 มีสมาชิกในครัวเรือน 7–9 คน

จำนวนเนื้อที่สวนยางที่พื้นการสงเคราะห์ในปี พ.ศ. 2532

พบว่าเนื้อที่สวนยางของชาวสวนยางต่ำสุด 4 ไร่ สูงสุด 39 ไร่ เนื้อที่สวนยางเฉลี่ย 11.26 ไร่ ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 52.73 มีเนื้อที่สวนยางระหว่าง 6–10 ไร่ รองลงมาคือ ร้อยละ 23.64 มีเนื้อที่สวนยางระหว่าง 11–15 ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้จากการทำสวนยางในปี พ.ศ. 2533

รายได้ของชาวสวนยางต่ำสุด 17,000 บาทต่อปี สูงสุด 125,000 บาทต่อปี รายได้เฉลี่ย 43,031.82 บาทต่อปี ทั้งนี้ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 20.91 มีรายได้ระหว่าง 20,001–30,000 บาทต่อปี รองลงมาคือ ร้อยละ 18.18 มีรายได้ระหว่าง 40,001–50,000 บาทต่อปี

การเป็นสมาชิกของกลุ่มทางการเกษตร

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางร้อยละ 85.45 เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตรซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. ร้อยละ 37.27 กลุ่มเกษตรกรร้อยละ 33.63 และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ร้อยละ 14.55 ส่วนสมาชิกที่เหลือคือร้อยละ 14.55 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มใดเลย

การอ่านเอกสารสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับยางพารา

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 58.18 เคยอ่านเอกสารสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับยางพารา ซึ่งแบ่งได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่อ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 13.64 กลุ่มที่อ่านวารสารกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางร้อยละ 44.54 ส่วนชาวสวนยางที่เหลือร้อยละ 41.82 ไม่เคยอ่าน

การขอคำแนะนำการทำสวนยางพารา

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางทั้งหมดได้รับคำแนะนำจากพนักงานตรวจสวนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพันการสงเคราะห์ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพันการสงเคราะห์

ข้อมูล	จำนวน (n=110)	ร้อยละ
พันธุ์ยางที่ใช้ปลูกในสวนยางพันการสงเคราะห์		
RRIM 600	85	72.27
PR 255	11	10.00
GT 1	14	12.73
วิธีการปลูกยาง		
ปลูกด้วยยางติดตา	95	86.36
ปลูกด้วยยางทำถุง	15	13.64
การใส่ปุ๋ยยางพันการสงเคราะห์		
ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15–15–15	92	83.64
ไม่ใส่ปุ๋ย	18	16.36
ปริมาณการใช้ปุ๋ยต่อ 1 ไร่ (n=92)		
30–40 กก.	5	5.43
41–50 กก.	52	56.53
51–60 กก.	15	16.30
61–70 กก.	20	21.74
ปริมาณปุ๋ยต่ำสุด 30 กก.		
ปริมาณปุ๋ยสูงสุด 70 กก.		
ปริมาณปุ๋ยเฉลี่ย 50.86 กก.		
การปลูกพืชคลุม		
ไม่ปลูกพืชคลุม	24	21.82
ปลูกพืชคลุม (n=86)	86	78.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (n=110)	ร้อยละ
-พันธุ์เซนโทรซีมา	52	47.27
-พันธุ์เพอราเรีย	34	30.91
การปลูกพืชแซมยาง		
ไม่ปลูกพืชแซม	31	28.18
ปลูกพืชแซม (n=79)	79	71.82
-กล้วย	44	40.00
-ข้าวไร่	25	31.82
วิธีกำจัดวัชพืช		
กำจัดโดยไม่ใช้สารเคมี	57	46.36
ไถพรวน+สารเคมี	38	34.55
ถากถาง	21	19.09
ชนิดของสารเคมีที่ใช้กำจัดวัชพืช (n=89)		
พาราควอท+ดาลาพอน	41	46.07
ไกลโพเสท	48	53.93
โรคหน้ายางในปี พ.ศ. 2533		
โรคเส้นดำ	87	79.09
โรคเปลือกเน่า	12	10.91
โรคเปลือกแห้ง	11	10,00
การใช้สารเคมี		
ใช้สารเคมี	102	92.73
ไม่ใช้สารเคมี	8	7.27
ชนิดของสารเคมี (n=102)		
แอคนีไดออน	15	14.71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน(n=110)	ร้อยละ
แอนติมูซิน	8	7.84
ไดโพลาแทน	79	77.45
ระบบการกรีดยาง		
ระบบกรีด $\frac{1}{2}$ ของต้น1วันเว้น1วัน	13	11.82
ระบบกรีด $\frac{1}{3}$ ของต้น3วันเว้น1วัน	54	49.09
ระบบกรีด $\frac{1}{3}$ ของต้น5วันเว้น1วัน	43	39.09
จำนวนวันกรีดยางในปี พ.ศ. 2533		
150–160 วัน	17	15.45
161–170 วัน	46	41.82
171–180 วัน	27	24.55
181–190 วัน	20	18.18
จำนวนวันกรีดต่ำสุด 150 วัน		
จำนวนวันกรีดสูงสุด 190 วัน		
จำนวนวันกรีดเฉลี่ย 161.64 วัน		
ช่วงเวลาการกรีดยาง		
01.00–02.00 น.	17	15.46
03.00–05.00 น.	86	78.18
06.00–08.00 น.	7	6.36
ความสามารถในการกรีดยาง (คนต่อวัน)		
ต่ำกว่า 350 ต้น	12	10.91
351–400 ต้น	8	7.27
401–450 ต้น	71	64.55
451–500 ต้น	13	11.82
มากกว่า 500 ต้น	6	5.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน(n=110)	ร้อยละ
ที่มาของแรงงานในการกรีดยาง		
เจ้าของสวนยางกรีดเอง	56	50.91
จ้างคนกรีดบางส่วน	22	20.00
จ้างคนมากรีดทั้งหมด	32	29.09
ปริมาณน้ำยาง (ต่อ 1 วัน)		
ต่ำกว่า 10 กก.	9	8.18
11–20 กก.	69	62.73
21–30 กก.	12	10.91
31–40 กก.	6	5.46
41–50 กก.	7	6.36
มากกว่า 50 กก.	7	6.36
ปริมาณน้ำยางต่ำสุด 6 กก.		
ปริมาณน้ำยางสูงสุด 72 กก.		
ปริมาณน้ำยางเฉลี่ย 20.55 กก.		
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กรองน้ำยาง		
ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40 สองชั้น	8	7.27
ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40/60	41	37.27
ใช้ฟางข้าว	61	55.46
ชนิดกรดที่ใช้ทำยางแผ่น		
กรดฟอร์มิก	78	70.91
กรดซัลฟุริก	32	29.09
ปริมาณกรดที่ใช้ทำยางแผ่น		
กรด 1 ช้อนโต๊ะ+น้ำ 1 กระป๋อง (ขนาด 330 มิลลิลิตร)	12	10.91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

96300

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (n=110)	ร้อยละ
กรด 2 ช้อนโต๊ะ+น้ำ 3 กระป๋อง (ขนาด 330 มิลลิลิตร)	22	20.00
กรด 1 ช้อนโต๊ะ+น้ำ 4 กระป๋อง (ขนาด 330 มิลลิลิตร)	76	69.09
น้ำหนักยางแผ่นดิบ		
0.8–1.2 กิโลกรัม	97	88.18
1.3–1.5 กิโลกรัม	13	11.82
ความหนาของยางแผ่นดิบ		
2–3 มิลลิเมตร	97	88.18
4–5 มิลลิเมตร	13	11.82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูกในสวนยางพ้นการสงเคราะห์

จากการศึกษาพบว่า ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.27 ปลูกยางพันธุ์ RRIM 600 และร้อยละ 10.00, 12.73 ปลูกยางพันธุ์PR 255 และGT 1 ตามลำดับ ซึ่งพันธุ์ยางพาราทั้ง 3 พันธุ์ดังกล่าวเป็นพันธุ์ยางชั้น 1

วิธีการปลูกยาง

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 86.36 ปลูกด้วยยางติดตา และรองลงมาร้อยละ 13.64 ปลูกด้วยยางทำถุง

การใส่ปุ๋ยยางพ้นการสงเคราะห์

ชาวสวนยางส่วนใหญ่นิยมใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15–15–15 คือร้อยละ 83.54 นอกจากนี้พบว่าชาวสวนยางบางรายไม่ใส่ปุ๋ยให้กับยางพาราคือร้อยละ 16.36

ปริมาณการใช้ปุ๋ย

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางใช้ปุ๋ยกับยาง พ้นการสงเคราะห์มีจำนวน 92 ราย ปริมาณปุ๋ยที่ใช้น้อยที่สุดจำนวน 30 กิโลกรัมต่อไร่ ปริมาณปุ๋ยที่ใช้มากที่สุดจำนวน 70 กิโลกรัมต่อไร่ ปริมาณปุ๋ยเฉลี่ยจำนวน 50.86 กิโลกรัมต่อไร่ ทั้งนี้ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 56.53 ใช้จำนวน 41–50 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมาคือร้อยละ 21.74 ใช้ปุ๋ยปริมาณ 61–70 กิโลกรัมต่อไร่

การปลูกพืชคลุม

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 78.18 ปลูกพืชคลุมนิยมปลูกกัน 2 พันธุ์ คือพันธุ์เซนโทรซีมาร้อยละ 47.27 พันธุ์เพอราเรีย ร้อยละ 30.91 ยังพบว่าชาวสวนยางบางรายไม่นิยมปลูกพืชคลุม คือ ร้อยละ 21.82 โดยเขาให้เหตุผลว่าเนื้อที่ส่วนน้อยสามารถดูแลและปราบวัชพืชได้ทัน ทั้งนี้ยังปลูกพืชแซมเป็นรายได้อีกด้วย

การปลูกพืชแซมยาง

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 71.82 ปลูกพืชแซม นิยมปลูกพืชแซมคือ กล้วยร้อยละ 40.00 ข้าวไร่ ร้อยละ 31.82 แต่ยังมีชาวสวนบางรายไม่ปลูกพืชแซมคือร้อยละ 28.18 โดยให้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุผลว่า เป็นการแย่งปุ๋ยจากยางพารา

การใส่ปุ๋ยพืชคลุมและพืชแซมยาง

พบว่าชาวสวนยางทั้งหมดที่ทำการศึกษาไม่มีการใช้ปุ๋ยให้กับพืชคลุมและพืชแซมยางเลย โดยให้เหตุผลว่า ดินยังคงอุดมสมบูรณ์อยู่ และปุ๋ยมีราคาแพงด้วย

วิธีกำจัดวัชพืช

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 46.36 กำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี รองลงมาคือร้อยละ 34.55 กำจัดวัชพืชโดยการไถพรวนและการฉีดพ่นสารเคมี มีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 19.09 ที่กำจัดโดยการถากถาง

ชนิดของสารเคมีที่ใช้กำจัดวัชพืช

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางนิยมกำจัดวัชพืชด้วยสารเคมีจำนวน 89 รายคือเป็นร้อยละ 80.90 สารที่ใช้คือไกลโฟเสท ร้อยละ 53.93 รองลงมาคือร้อยละ 46.07 ใช้พาราควอทผสมกับดาลาพอน

โรคหน้ายางในปี พ.ศ. 2533

จากการศึกษาพบว่ายางพาราพันการสงเคราะห์ทุกสวนเป็นโรค ส่วนใหญ่คือร้อยละ 79.09 เป็นโรคเส้นดำ รองลงมาร้อยละ 10.91 และ 10.00 เป็นโรคเปลือกเน่าและเปลือกแห้ง ตามลำดับ

การใช้สารเคมี

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 92.73 ใช้สารเคมีรักษาหน้ายาง แต่มีชาวสวนยางร้อยละ 7.27 ไม่ใช้สารเคมีรักษาหน้ายาง

ชนิดของสารเคมี

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยาง 102 ราย ที่ใช้สารเคมีรักษาหน้ายาง ส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.45 ใช้ไดโพลาแทน รองลงมาร้อยละ 14.74 ใช้แอคนีไดออนและแอนติบูชิน นิยมน้อยที่สุดคือ 7.84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14057

การเปิดกรีดยาง

จากการศึกษาพบว่า ชาวสวนยางพันการสงเคราะห์ทั้งหมดจะเปิดกรีดยางเมื่อต้นยางมีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 50 เซนติเมตร สูง 150 เซนติเมตร

การใช้ไม้แบบทำเครื่องหมายรอยกรีด

จากการศึกษาพบว่า ชาวสวนยางพันการสงเคราะห์ทั้งหมดใช้ไม้แบบทำเครื่องหมายรอยกรีดและความลาดเอียงของรอยกรีด ก่อนการเปิดกรีด

ระบบการกรีดยาง

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 49.09 ใช้ระบบกรีดแบบ $\frac{1}{3}$ ของต้น 3 วันเว้น 1 วัน รองลงมาร้อยละ 39.09 ใช้ระบบกรีดแบบ $\frac{1}{3}$ ของต้น 5 วันเว้น 1 วัน และวิธีที่นิยมกรีดกันน้อยที่สุดคือ ระบบกรีดครึ่งต้นวันเว้น 1 วัน

จำนวนวันกรีดยางในปี พ.ศ. 2533

ชาวสวนยางกรีดยางจำนวนต่ำสุด 150 วัน สูงสุด 190 วัน และจำนวนวันกรีดเฉลี่ย 161.64 วัน ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 41.82 กรีดยางอยู่ในช่วง 161–170 วัน รองลงมาคือ ร้อยละ 24.55 กรีดยางอยู่ในช่วง 171–180 วัน

ช่วงเวลาการกรีดยาง

ชาวสวนยางส่วนใหญ่นิยมกรีดในเวลากลางคืน คือร้อยละ 78.18 จะกรีดยางในช่วงเวลา 03.00–05.00 น. รองลงมาคือ ร้อยละ 15.46 จะกรีดยางในช่วงเวลา 01.00–02.00 น.

ความสามารถในการกรีดยาง (ต้นต่อวัน)

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 64.55 สามารถกรีดยางอยู่ในช่วง 401–350 ต้นต่อคนต่อวัน รองลงมาคือร้อยละ 11.82 สามารถกรีดยางอยู่ในช่วง 451–500 ต้นต่อคนต่อวัน

ที่มาของแรงงานในการกรีดยาง

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 50.91 เจ้าของสวนยางกรีดเอง รองลงมาร้อยละ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หอสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

29.09 จ้างแรงงานกรีดยางทั้งหมด

ปริมาณน้ำยาง

จากการศึกษาพบว่า ปริมาณน้ำยางต่ำสุด 6 กิโลกรัมต่อวัน ปริมาณน้ำยางสูงสุด 72 กิโลกรัมต่อวัน ปริมาณย้ำยางเฉลี่ยต่อวันต่อไร่ 1.83 กิโลกรัม ส่วนใหญ่คือร้อยละ 62.73 ปริมาณน้ำยางอยู่ในช่วง 11–20 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมาคือร้อยละ 10.91 ปริมาณน้ำยางอยู่ในช่วง 21–30 กิโลกรัมต่อไร่

การกรองน้ำยาง

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางพันการส่งเคราะห์ทั้งหมดจะกรองน้ำยางก่อนนำน้ำยางไปทำยางแผ่น

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้กรองน้ำยาง

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 55.46 ใช้ฟางข้าวกรองน้ำยาง รองลงมาร้อยละ 37.27 ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40/60

ชนิดกรดที่ใช้ทำยางแผ่น

จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 70.91 ชาวสวนยางใช้กรดฟอร์มิก รองลงมาร้อยละ 29.09 ใช้กรดซัลฟุริก

ปริมาณกรดที่ใช้ทำยางแผ่น

จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 69.09 ใช้กรด 1 ช้อนโต๊ะผสมน้ำ 4 กระป๋อง รองลงมาร้อยละ 20.00 ใช้กรด 2 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำ 3 กระป๋อง

น้ำหนักยางแผ่นดิบ

ชาวสวนยางส่วนใหญ่คือร้อยละ 88.18 ทำยางแผ่นดิบหนัก 0.8–1.2 กิโลกรัม รองลงมาร้อยละ 11.82 ทำยางแผ่นดิบหนัก 1.3–1.5 กิโลกรัม ซึ่งไม่ได้มาตรฐานเพราะหนักเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหนาของยางแผ่นดิบ

จากการศึกษาพบว่าชาวสวนยางส่วนใหญ่ คือร้อยละ 88.18 ทำยางแผ่นดิบหนา 2–3 มิลลิเมตร อีกร้อยละ 11.82 ทำยางแผ่นดิบหนาเกินไปคือ 4–5 มิลลิเมตร

ตอนที่ 3 ปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา

ตารางที่ 2 สภาพปัญหาในระดับต่าง ๆ

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา					
	จำนวน (n =110)					
	มีมาก		มีเพียงเล็กน้อย		ไม่มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาการดูแลรักษาหลังกรีด						
1.1 โรคหน้ายาง	20	18.18	84	76.36	6	5.46
1.2 หน้ายางเสียหายจากการกรีดผิดวิธี	4	3.64	68	61.82	38	34.54
1.3 โรคใบร่วง	18	16.36	36	32.73	56	50.91
1.4 ต้นยางล้ม	–	–	7	6.36	103	93.64
2. ปัญหาการทำยางแผ่นดิบ						
2.1 ขาดความรู้	13	11.82	19	17.27	78	70.91
2.2 อุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน	61	55.46	41	37.27	8	7.27
2.3 ยางแผ่นไม่ได้มาตรฐาน	–	–	13	11.82	97	88.18
2.4 กรดราคาแพง	110	100.00	–	–	–	–
3. ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง						
3.1 ราคายางตกต่ำ	110	100.00	–	–	–	–
3.2 ปุ๋ยและยาราคาแพง	110	100.00	–	–	–	–
3.3 ขาดแรงงาน	–	–	–	–	110	100.00
3.4 ไฟป่า	21	19.09	67	60.91	22	20.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยสรุป ปัญหาที่รุนแรงที่สุดในการทำยางแผ่น คือ กรดมีราคาแพง และปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยาง ได้แก่ ปัญหาราคายางตกต่ำ ปุ๋ยและยามีราคาแพง นอกเหนือจากปัญหาดังกล่าวแล้ว ชาวสวนประสบปัญหาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ลักษณะความต้องการ

ตารางที่ 3 ลักษณะความต้องการ

ลักษณะความต้องการ	ระดับความต้องการ					
	จำนวน (n = 110)					
	มีมาก		มีเพียงเล็กน้อย		ไม่ต้องการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะความต้องการ						
1. ให้มีการประกันราคายางพารา	110	100.00	–	–	–	–
2. ให้มีการควบคุมราคาปุ๋ยและยา	110	100.00	–	–	–	–
3. ให้มีการจัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขายยาง	27	24.55	52	47.27	31	28.81
4. ให้เพิ่มเงินส่งเคราะห์ (บาท/ไร่)	85	77.27	25	22.73	–	–
5. ให้เพิ่มการฝึกอบรมเรื่องยางพารา	33	30.00	22	20.00	55	50.00

ลักษณะความต้องการเร่งด่วนของชาวสวนยางคือ ให้มีการประกันราคายางพาราและให้มีการควบคุมราคาปุ๋ยและยา ความต้องการรองลงมาร้อยละ 77.27 ให้เพิ่มเงินส่งเคราะห์บาทต่อไร่ ให้สูงขึ้น นอกนั้นต้องการในระดับน้อยมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาสภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพันการสงเคราะห์ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งนับว่าเป็นแหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคใต้ ซึ่งมีชาวสวนยางพันการสงเคราะห์ 941 ราย การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการผลิตยางพารา จากการผลิตยางพาราในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ยังให้ผลผลิตต่ำ จึงทำการศึกษาสภาวะการผลิตของชาวสวนยางว่ามีการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางพารามากน้อยเพียงใด วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจ สภาวะการผลิตยางพารา ปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพาราของชาวสวนยาง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ ชาวสวนยางพาราพันการสงเคราะห์ในปี พ.ศ. 2532 ของอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ SIMPLE RANDOM SAMPLING จำนวน 110 ราย เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวสวนยางพาราในอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง 50–59 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สมาชิกในครอบครัวอยู่ระหว่าง 5–6 คน มีเนื้อที่สวนยางเฉลี่ยครอบครัวละ 11.26 ไร่ รายได้เฉลี่ยต่อปี 43,031.82 บาท ชาวสวนยางส่วนมากเป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร ในระหว่างการสงเคราะห์ชาวสวนยางทั้งหมดขอคำแนะนำในการทำสวนยางจากพนักงานตรวจสวนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

สภาวะการผลิตยาง ชาวสวนยางส่วนใหญ่ปลูกยางโดยต้นติดตา นิยมปลูกพันธุ์ RRIM 600 ใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15–15–15 ใช้สารเคมี คือ ดาลาพอนผสมพาราควอท กำจัดวัชพืชมีการปลูกพืชคลุมและพืชแซม ต้นยางที่มีขนาดเส้นรอบวงของลำต้น 50 เซนติเมตร และสูง 150 เซนติเมตร สามารถกรีดได้ ให้ผลผลิต 20.55 กิโลกรัมต่อวัน กรีดได้ในรอบปีเฉลี่ย 161.64 วัน ความสามารถในการกรีดอยู่ในช่วง 401–450 ต้นต่อคนต่อวัน ชาวสวนยางนิยมใช้กรดฟอร์มิกในการทำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยางแผ่น โรคที่พบส่วนมากคือโรคเส้นดำ โรคเปลือกเน่า และโรคเปลือกแห้ง ราคายางตกต่ำ กรด ปุ๋ยและยามีราคาแพง เป็นปัญหาหนึ่งในการผลิตยางพาราในปัจจุบัน

การประกันราคา การควบคุมราคาปุ๋ยและยา การเพิ่มเงินสงเคราะห์ให้สูงขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องการของชาวสวนยางพารา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2533 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ ให้ก้าวหน้ามีผลผลิตสูงขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. พนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรจัดให้มีการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติและการดูแลรักษาสวนยางพื้นการสงเคราะห์ เพื่อให้ชาวสวนรู้จักปฏิบัติและดูแลรักษาสวนยางของตนได้อย่างถูกต้อง

2. พนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ควรจัดให้มีการฝึกอบรมการกรีดยางและใช้อุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานในการทำยางแผ่น

3. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรมีการสนับสนุนและกระตุ้นการจัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่น และขายยางขึ้น เพื่อการต่อรองราคาแก่ผู้ซื้อ

4. เจ้าหน้าที่ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ควรให้มีการสนับสนุนเงินทุนแก่ชาวสวนยางเพื่อชาวสวนจะได้ซื้อปุ๋ยใส่ให้กับยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2519. การทำยางแผ่นชั้นดี. เอกสารเผยแพร่ที่ 30 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมส่งเสริมการเกษตร

. 2530. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรสวนยางพันการสงเคราะห์. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป

จารึก บุญศรีรัตน์. 2527. คู่มือพนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์

จำนงค์ ไชยโชติ. 2526. การใช้เทคโนโลยีการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพันการสงเคราะห์ตำบลป่าครอก อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณิต มานพพงษ์. 2518. ปัจจัยบางประการเกี่ยวข้องกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ของเกษตรกรเจ้าของสวนยางหมู่ที่ 2 ตำบลนาบอน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โชคชัย เอนกชัย. 2527. คู่มือพนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์

โชคชัย เอนกชัยและคณะ. 2524. คำแนะนำการกรีดยางและการใช้สารเคมีเร่งน้ำยางปี 2525. ยางพารา. 2 (ธันวาคม 2524) : 107-124

ธนาคารกสิกรไทย. 2525. ยางพารา. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์

สถาบันวิจัยยาง. 2532. คำแนะนำพันธุ์ยางปี 2532. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการเกษตร

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2521. เอกสารประกอบการฝึกอบรมพนักงานหลักสูตรปฐมนิเทศน์. แผนกฝึกอบรม ฝ่ายพัฒนาสวนยาง (อัดสำเนา)

———. 2531. สรุปสวนปลูกแทนพันการสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ (อัดสำเนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอห้วยยอด. 2533. สถิติสวนสงเคราะห์ปลูกแทน. (อัดสำเนา)

สุรพงษ์ โพธิวัตถุธรรม. 2527. การศึกษาเปรียบเทียบผลการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าของสวนยางพันการสงเคราะห์ โดยรถหน่วยเคลื่อนที่และโรงเรียนฝึกอบรมยางในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมพงษ์ คงสีพันธ์. 2528. การปลูกพืชคลุมและพืชแซม. ศูนย์วิจัยยางสงขลา กรมวิชาการเกษตร

เสริมลาภ วสุวัต. 2519. โครงการพัฒนาสวนยางของประเทศไทย ประวัติ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานและข้อคิดเห็นในการปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ : กองการยาง กรมวิชาการเกษตร (อัดสำเนา)

สวัสดี เลี้ยงสุทธิสกนธ์. 2522. คู่มือพนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์

อรุณ เวชกิจ. 2522. คู่มือพนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์

———— 2533. ข่าวกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ตารางผนวก ก ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวสวนยางพารา

ข้อมูล	จำนวน (n =110)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	79	71.82
หญิง	31	28.18
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	5	4.55
30–39 ปี	19	17.27
40–49 ปี	28	25.45
50–59 ปี	35	31.82
60–69 ปี	19	17.27
มากกว่า 70 ปี	4	3.64
อายุต่ำสุด 25 ปี		
อายุสูงสุด 85 ปี		
อายุเฉลี่ย 50.36 ปี		
การศึกษา		
ไม่เรียน	6	5.45
ประถมศึกษาปีที่ 4	89	80.91
ประถมศึกษาปีที่ 7	6	5.45
มัธยมศึกษาปีที่ 3	4	3.64
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรกรรม	2	1.82
ปริญญาตรี	3	2.73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวก ก (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (n =110)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1–3 คน	18	16.36
4–6 คน	63	57.27
7–9 คน	29	26.47
จำนวนเนื้อที่สวนยางพันการส่งเคราะห์		
ต่ำกว่า 5 ไร่	3	2.73
6–10 ไร่	58	52.73
11–15 ไร่	26	23.64
16–20 ไร่	13	11.82
21–25 ไร่	8	7.27
มากกว่า 25 ไร่	2	1.81
เนื้อที่ต่ำสุด 4 ไร่		
เนื้อที่สูงสุด 39 ไร่		
เนื้อที่เฉลี่ย 11.26 ไร่		
รายได้จากการทำสวนยางปี พ.ศ. 2533		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	13	11.82
20,001–30,000 บาท	23	20.91
30,001–40,000 บาท	18	16.36
40,001–50,000 บาท	20	18.18
50,001–60,000 บาท	17	15.46
60,001–70,000 บาท	7	6.36
มากกว่า 70,000 บาท	12	10.91
รายได้ต่ำสุด 17,000 บาท		
รายได้สูงสุด 125,000 บาท		
รายได้เฉลี่ย 43,031.81 บาท		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวก ก (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (n =110)	ร้อยละ
การเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร		
ไม่เป็นสมาชิก	16	14.55
เป็นสมาชิก (n =94)	94	85.45
เป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.	41	37.27
เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	16	14.55
เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร	37	33.63
การเคยอ่านเอกสารสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องยางพารา		
ไม่เคยอ่าน	46	41.82
เคยอ่าน (n =64)	64	58.18
เคยอ่านหนังสือพิมพ์	15	13.64
เคยอ่านวารสารกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	49	44.54
การขอคำแนะนำการทำสวนยาง		
พนักงานตรวจสวนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	110	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพื้นการสงเคราะห์ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

ปี พ.ศ. 2533

<u>คำแนะนำ</u> ให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน ( ) ที่ตรงกับคำตอบที่ถูกและเติมคำในช่องว่าง

ชื่อ.....

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

<u>ตอนที่ 1</u> สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวสวนยางพารา

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. การศึกษา ( ) ไม่ได้เรียนหนังสือ
   ( ) เรียนหนังสือ จบชั้น.....
4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน
5. จำนวนเนื้อที่สวนยางที่พื้นการสงเคราะห์ในปี พ.ศ. 2532 จำนวน.....ไร่
6. รายได้จากการทำสวนยางของปี พ.ศ. 2533 จำนวน.....บาท
7. ในปี พ.ศ. 2533 ท่านเป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพเกษตรบ้างหรือไม่
   ( ) เป็นสมาชิก ( ) ไม่ได้เป็นสมาชิก
8. ถ้าท่านเป็นสมาชิก ท่านเป็นสมาชิกของกลุ่มใด
   ( ) กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขายยาง
   ( ) กลุ่มสหกรณ์การเกษตร
   ( ) กลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.
   ( ) กลุ่มอื่น ๆ ระบุ.....
9. ท่านเคยอ่านเอกสารสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องยางพาราบ้างหรือไม่
   ( ) เคยอ่าน ( ) ไม่เคยอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ถ้าท่านเคยอ่าน ท่านอ่านจากเอกสารสิ่งพิมพ์ประเภทใด

( ) หนังสือพิมพ์

( ) เอกสารเผยแพร่กรมวิชาการเกษตร

( ) วารสารกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

( ) วารสารยางพาราของสถาบันวิจัยยาง

( ) เอกสารสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านขอคำแนะนำการทำสวนยางพาราจากใคร

( ) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

( ) พนักงานตรวจสวนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

( ) อื่น ๆ ระบุ.....

<u>ตอนที่ 2</u> สภาวะการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา

1. พันธุ์ยางที่ใช้ปลูกในสวนยางพันการสงเคราะห์ของท่านคือพันธุ์.....

2. ท่านปลูกยางด้วยวิธีใด

( ) ปลูกด้วยเมล็ดหรือต้นกล้าพื้นเมืองแล้วติดตาพันธุ์ดีในปีต่อไป

( ) ปลูกด้วยยางติดตา

( ) ปลูกด้วยยางชำถุง

3. ท่านปลูกพืชคลุมในสวนยางของท่านหรือไม่

( ) ปลูก พันธุ์.....

( ) ไม่ปลูก เพราะ.....

4. ท่านปลูกพืชแซมในสวนยางของท่านหรือไม่

( ) ปลูก ชื่อพืช.....

( ) ไม่ปลูก เพราะ.....

5. เมื่อท่านปลูกพืชคลุมและพืชแซมยาง ท่านใส่ปุ๋ยให้กับพืชบ้างหรือไม่

( ) ใส่ ปุ๋ย.....

( ) ไม่ใส่เพราะ.....

6. ท่านกำจัดวัชพืชในสวนยางหรือไม่

( ) กำจัดโดยวิธี..... ( ) ไม่กำจัดเพราะ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ถ้าท่านกำจัดวัชพืชด้วยสารเคมี ใช้สารเคมีชนิดใด

( ) พาราควอท ( ) ดาลาพอน

( ) ไกลโพเสท ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

8. ท่านใส่ปุ๋ยยางพันการสงเคราะห์หรือไม่

( ) ใส่ ปุ๋ยชนิด.....

( ) ไม่ใส่ เพราะ.....

9. ปริมาณปุ๋ยที่ใส่ให้กับยางพันการสงเคราะห์จำนวน.....กิโลกรัม/ไร่

10. ท่านเปิดกรีดยาง เมื่อต้นยางมีขนาดเท่าใด

( ) ขนาดเส้นรอบวงของลำต้น 50 เซนติเมตร สูง 150 เซนติเมตร

( ) ขนาดอื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านใช้ไม้แบบทำเครื่องหมายรอยกรีดและความลาดเอียงของรอยกรีดก่อนเปิดกรีดหรือไม่

( ) ใช้

( ) ไม่ใช้เพราะ.....

12. ท่านใช้ระบบกรีดแบบใด

( ) ระบบกรีดครึ่งต้นทุกวัน ( ) ระบบกรีดครึ่งต้นวันเว้นวัน

( ) ระบบกรีดครึ่งต้นวันเว้นสองวัน ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

13. จำนวนวันกรีดยางในรอบปี พ.ศ. 2533.....วัน

14. ช่วงเวลาในการกรีดยางของท่านคือ

( ) เวลา 01.00–02.00 น. ( ) เวลา 03.00–05.00 น.

( ) เวลา 06.00–08.00 น. ( ) เวลาอื่น ๆ ระบุ.....

15. ความสามารถในการกรีดยาง (คนต่อวัน)

( ) ต่ำกว่า 350 ต้น ( ) 351–400 ต้น

( ) 401–450 ต้น ( ) 451–500 ต้น

( ) มากกว่า 500 ต้น

16. ปริมาณน้ำยางที่ได้ทั้งหมดเท่ากับ.....กิโลกรัม/วัน

17. ที่มาของแรงงานของการกรีดยาง คือ

( ) เจ้าของสวนยางกรีดเอง ( ) จ้างคนกรีดบางส่วน

( ) จ้างคนกรีดทั้งหมด ( ) อื่น ๆ ระบุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. ท่านกรองน้ำยางก่อนนำไปทำแผ่นหรือไม่

( ) กรอง ( ) ไม่ได้กรอง

19. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้กรองน้ำยางของท่านคือ

( ) ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40 สองชั้น ( ) ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40/60

( ) ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 40 ชั้นเดียว ( ) ใช้ตะแกรงลวดเบอร์ 60 ชั้นเดียว

( ) อื่น ๆ ระบุ.....

20. ท่านใช้กรดชนิดใดในการทำยางแผ่น

( ) กรดซัลฟุริก ( ) กรดฟอร์มิก ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

21. ปริมาณน้ำกรดที่ใช้อัตราส่วนเท่าใด

( ) กรด 1 ช้อนโต๊ะ+น้ำ 1 กระป๋อง ( ) กรด 2 ช้อนโต๊ะ+น้ำ 3 กระป๋อง

( ) กรด 1 ช้อนโต๊ะ+น้ำ 4 กระป๋อง ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

22. ยางแผ่นดิบของท่านมีน้ำหนักเท่าใด

( ) 0.8–1.2 กิโลกรัม ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

23. ยางแผ่นดิบของท่านมีความหนาเท่าใด

( ) 2–3 มิลลิเมตร ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

24. ในปี พ.ศ. 2533 ต้นยางของท่านเป็นโรคหน้ายางหรือไม

( ) ไม่เป็นโรค ( ) เป็นโรค

25. ถ้าเป็นโรค ท่านพบว่าเป็นโรคอะไร

( ) โรคเส้นดำ ( ) โรคเปลือกเน่า

( ) โรคเปลือกแห้ง ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

26. ท่านใช้สารเคมีรักษาโรคหน้ายางหรือไม่

( ) ใช้ ( ) ไม่ใช้

27. ถ้าท่านใช้สาร สารที่ใช้เป็นสารเคมีชนิดใด

( ) แอคนีไดออน ( ) แอนติมูซิน

( ) ไดโฟลาแทน ( ) อื่น ๆ ระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ปัญหาและความต้องการในการผลิตยางพาราของชาวสวนยางพารา

รายการ	ระดับปัญหา		
	มีมาก	มีเพียงเล็กน้อย	ไม่มีปัญหา
สภาพปัญหา			
1. ปัญหาการดูแลและรักษาหลังกรีด			
– โรคหน้ายาง			
– หน้ายางเสียหายจากการกรีดผิดวิธี			
– โรคใบร่วง			
– ต้นยางล้ม			
– ปัญหาอื่น ๆ ระบุ			
2. ปัญหาการทำยางแผ่น			
– ขาดความรู้			
– อุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน			
– ยางแผ่นไม่ได้มาตรฐาน			
– กรดราคาแพง			
– ปัญหาอื่น ๆ ระบุ			
3. ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง			
– ราคายางตกต่ำ			
– ปุ๋ยและยามีราคาแพง			
– ขาดแรงงาน			
– ไฟป่า			
– อื่น ๆ ระบุ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความต้องการ		
	มีมาก	มีเพียงเล็กน้อย	ไม่ต้องการ
ลักษณะความต้องการ			
1. ให้มีการประกันราคายางพารา			
2. ให้มีการควบคุมราคาปุ๋ยและยา			
3. ให้มีการจัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขายยาง			
4. ให้เพิ่มเงินสงเคราะห์ (บาท/ไร่)			
5. ให้เพิ่มการฝึกอบรมเรื่องยางพารา			
6. ความต้องการอื่น ๆ ระบุ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้